

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Den graadig alders skarpe tand

Citation: Bording, Anders: "Den graadig alders skarpe tand", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 185. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid99725/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

IX Gravskrifter

80.

Gravskrift
Ofver den kunstig och forfaren Mester
Salig Jørgen Brase
Mundkok.
Prentet udi Aar 1665, den 14. Decemb.

1	HEr hviler Jeg saa stíf som stok/ Och hår afgjort min gjerning: Mit navn var Jørgen Brase Kok:		
4	Jeg tjente Powel Tscherning, Jeg ridde sup/ Jeg steegte steeg/ Mand finger maatt' ad slikke: Mand der af oed med lyst och leeg/	12	Men mig/ dog Jeg var raa/ for sig Hentagit hår til spise. Nu ligger her min krop och lif: Mig ormene fixere/ Far vel min skumme-skeed och knif: 16 Jeg kaager aldrig meere: Min Herre raaber væ och vok/ Och rynker gjør i panden: Slet steen-død er hans gode Kok: 20 Hvor tager hand en anden?
8	Til mand tog til at hikke. Den smageløse Død dog mig Ey vilde gunst bevise/		

81.

[48] Ofver Søfren Portener paa Kroneborg.

1	Den graadig alders skarpe tand Sig nok paa mig har øfvit Jeg nu skøt intet mere kand		
4	Er nok i verden prøfvit Jeg ni Lønss-herrer hafver kjent Paa Kroneborg at raade For Portner dernem alle tjent	12	Den anden Peder Basse var Som mig gaf kost och klede Der efter Christen Hanssøn ret J tallet efter fulde Och siden to af Urners æt 16 Som vaare Kongen hulde [49] Hans Uldrich Gyldenløfve saa Var efter dem den sjette Den Saxisk Arent Kulaw maa 20 Jeg efter hannem sette
8	Det beste Jeg fornaade Den første som Jeg stod til svar Hand Jacob Bylow heede		

Den ottende Jeg siger af Det var Christopher Bilde Som Slottet op af rædsel gaf 24 Och da tilgik det ilde Den sidste det er Ejler Holk Men hannem Jeg tør vofve	Hand for sin Konning och sit Folk 28 Vil heller slaa's end sofve. Hvo nu saa længe skal som Jeg J Borgerstuen være Skal friste mangen sædsom streg 32 Och før forlof begjære.
--	--

[8] Om en gammel Portner paa Kroneborg.

1 Den graadig alders skarpe tand Sig nock paa mig har øvvit Jeg nu skøt intet meere kand, 4 Er nock i verden prøvvit. Jeg Ni Læns-herrer hafver kjent paa Kroneborg at raade,	For Portner dennem alle tjent, 8 Det beste Jeg formaa'de. Huo mig skal eftergjøre det, Hand skal omsider lære; At Hofve-kagen stundom ret 12 Er beesk och haard at tære.
--	---

82.

[Ti]

Fru *Sophie Rosenkrandses Erich Banners*
 Begravelse, udstukket paa en Kobber-Plade.]

[101] At du Gudfryctig varst och som dit navn udtyder
 O ædle Rosenkrands med visdoms høye dyder
 Beprydet, ach! for det ey døden fare baar
 4 Der hand dit lefnetz traad saa vredelig afskaar
 Dog see den beste deel fik hand ey magt at røre
 Det var din reene Sjæl thi den loed Herren føre
 ved Himlens Engler op til større pract och glands
 8 Saa den nu prydes med en ævig ærekrands.
 Den anden rest som er en prjlsig efterminde
 Det loed och ikke sig af Døden ofvervinde
 Men blomstres end blant os och aldrig undergaaer
 12 Saa længe dyd er dyd och verdens bygning staaer.